

Հովհաննես Թուխանյան

Գրիչ

Ի՞նչ կըլինի, ասա՛, գրիչ,
Ինձ էլ սիրես գոնե մի քիչ:
Ինչո՞ւ իմ մեծ քրոջ ձեռքին
Գրում ես միշտ վարժ ու կարգին.

Իսկ իմ ձեռքին խազմըգում ես
Սև ագռավի ճանկերի պես:
Ես քեզ վատ բան ի՞նչ եմ արել:
Ե՛կ, խնդրում եմ՝ ինձ համար էլ
Գրի էնպես արագ-արագ,

Էնպես ուղիղ, սիրուն, բարակ:
Գրիչը լուռ լըսում, լըսում,
Ճըռճըռում է ու խազմըգում,
Բայց այս անգամ արդեն կարծես,
Փոքրիկ ծաի ճանկերի պես:

1907